

РЕШЕНИЕ

№ 22389

гр. София, 05.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7666** по описа за **2024** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Л. Ц. Ц., подадена чрез адв. П. К., срещу Решение №3094 от 01.07.2024 г. по АНД № 20241110204496/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 24-4332-002950 от 14.02.2024г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на основание чл.183, ал.3, т.5, пр.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на Л. Ц. Ц. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 30 лева, за нарушение на чл.6, ал. 1 от ЗДвП. В жалбата се твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Като процесуално нарушение от страна на въззивна инстанция е посочено, че липсва изрично произнасяне на съда по така направените с депозираната на 29.05.2024 г. молба доказателствени искания. В тази връзка сочи, че за правилното решаване на делото от съществено значение е прилагането на справка за пътните знаци в участъка, където се твърди нарушението да е извършено, тъй като касаторът е санкциониран за несъобразяване с пътен знак „В2“, какъвто не е поставен на мястото на извършване на нарушението. Според касатора СРС неправилно е установил фактите, като в следствие това е довело и до

неправилност на извеждането на правните последици от тези факти. По отношение на посочената в АУАН и НП нарушена разпоредба, сочи че същата съдържа общо правило, което установява едно принципно положение в регулирането на движението по пътищата и не съдържа конкретно правило за поведение, към което участниците в движението следва да се придържат. СРС от своя страна е допълнил правната квалификация на извършеното нарушение, като в мотивите на съдебния акт е посочил, че в чл. 47 ППЗДвП се съдържа значението на пътен знак В2, което счита за недопустимо. По тези съображения се иска отмяна на решението и на потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. К., поддържа жалбата и претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), р.пр., не се представлява в съд.з. и не изразява становище по касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 04.02.2024г, около 19,41 часа в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]Л. Ц. Ц. е управлявал л.а. “Тойота Л. К.“ ”с рег. [рег.номер на МПС] . [улица]е обособена като пешеходна зона, като е забранено влизането на пътни превозни средства в двете посоки, обстоятелство обозначено с пътен знак В2. Това поведение на Ц. е било пряко наблюдавано от пол. служител Я., в резултат на което жалбоподателя е спрял за проверка от служители на ПП-СДВР.

Актът бил връчен лично на Ц. на същата дата за запознаване и е подписан с възражения. Актът бил подписан от актосъставителя и един свидетел при установяване на нарушенията. Касаторът не се възползвал от правото си по чл.44, ал.1 от ЗАНН и не представил в законоустановения срок писмени възражения пред АНО, против направените в акта констатации.

Въз основа на направените констатации в съставения АУАН, при идентично съдържание е издадено и процесното НП № 24-4332-002950 от 14.02.2024г.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административните нарушения както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Обжалваното решение на районния съд е валидно и допустимо, но е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила - отменително основание по чл. 348, т. 2 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН. В съответствие със задължението си по чл. 107, ал. 2 от НПК съдът служебно събира доказателства по

направените от страните искания, а по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. С молба пред въззивния съд е направено доказателствено искане да се представи схема на организация на движението по [улица]и по-конкретно има ли поставен пътен знак „В2“ и да се изискат записи от персоналните полицейски камери, с които служителите на МВР са били оборудвани на 04.02.2024 г. при установяване на нарушението. Касаторът оспорва, че на посочената в АУАН и НП улица има поставен такъв знак. Това обстоятелство е спорно по делото.

Съдът не е изискал представянето на такива доказателства, което означава, че фактическата обстановка, въз основа на която районният съд е формирал изводите си, не е установена по безспорен начин. В съдебното производство съдът е длъжен да събере необходимите доказателства служебно, когато това е необходимо за разкриване на обективната истина. В настоящия случай СРС е приел за безспорно установено наличието на пътен знак „В2“, с който е забранено влизането на ППС в двете посоки, без да събере относимите писмени доказателства. Районният съд е следвало да изиска и приобщи към делото схема на организация на движението на цитираната улица, от която да се установи дали съществува пътен знак „В2“ преди мястото на установяване на нарушението.

Като инстанция по същество районният съд съгласно чл. 63 от ЗАНН е длъжен да анализира цялата доказателствена съвкупност и да посочи кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. Допуснатите от въззивния съд процесуални нарушения са съществени, тъй като представляват неизпълнение на служебното задължение на съда да проведе съдебното следствие по начин, който осигурява обективно, пълно и всестранно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Това налага отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд, при което да се съберат доказателства по предвидения в НПК ред, а именно да се изиска схема на организация на движението на [улица], от която да се установи дали има пътен знак „В2“ преди мястото на установяване на нарушението.

При този изход на спора, с решението разноски не следва да се възлагат. На основание чл.226, ал.3, вр.чл.228 АПК, вр.чл.63д, ал.1 ЗАНН, СРС при новото разглеждане на делото ще се произнесе и по разноските за водене на делото в АССГ като касационна инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал.2, , т.1 от АПК, вл.чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №3094 от 01.07.2024 г. по АНД № 20241110204496/2024г. по описа на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

